

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er et led i regeringens plan for i højere grad at inddrage afgiftspolitikken i miljøindsatsen.

I første omgang er forslaget begrænset til de tre mest forbrugte klorerede opløsningsmidler, dvs. tetrachlorethylen (også kaldet perchlorethylen), trichlorethylen og dichlormethan. Det er imidlertid regeringens opfattelse, at det løbende bør vurderes, i hvilket omfang det vil være hensigtsmæssigt at indføre økonomiske styringsmidler i miljøindsatsen over for andre farlige stoffer og materialer, ligesom afgiftssatsen kan ændres på et senere tidspunkt, hvis miljømæssige grunde taler herfor. Det skønnes, at forbruget af de tre nævnte klorerede opløsningsmidler i 1996 vil udgøre mere end 95 pct. af hele forbruget af nye (dvs. ikke genindvundne) klorerede opløsningsmidler.

Formålet med forslaget er at pålægge forbruget af klorerede opløsningsmidler en afgift på 2 kr. pr. kg.

Det foreslås endvidere, at der også betales afgift af klorerede opløsningsmidler, som indgår i andre varer som f.eks. affedtningsemidler, renssemidler, lim og maling.

Den foreslåede afgift vil udgøre ca. 25 pct. af den nuværende pris.

Det er producenter og importører/varemodtagere, der skal indbetale afgiften til de statslige told- og skattemyndigheder.

Da det er forbruget i Danmark, der foreslås afgiftsbelagt, skal producenter ikke betale afgift af klorerede opløsningsmidler, som eksporteres. Andre virksomheder kan få den betalte afgift godtgjort ved eksport. Tilsvarende gælder for varer, der indeholder klorerede opløsningsmidler.

Miljømæssige konsekvenser

Forbruget af klorerede opløsningsmidler belaster såvel det ydre miljø som arbejdsmiljøet. Stofferne er sundhedsskadelige og blandt andet mistænkt for at være kræftfremkaldende. Derudover udgør de klorerede opløsningsmidler en risiko for grundvandet.

En afgift vil give tilskyndelse til at reducere forbruget eller skifte over til mindre farlige stoffer.

Der er tegn på, at forbudet mod brug af nye ozonlagsnedbrydende CFC'er fra den 1. januar 1995, jf. Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 478 af 3. juni 1994 om forbud mod anvendelse af visse ozonlagsnedbrydende stoffer, har medvirket til en stigning i forbruget af dichlormethan. En sådan tendens til et uønsket skift fra ozonlagsnedbrydende stoffer til de andre klorerede opløsningsmidler omfattet af lovforslaget kan blive forstærket, når forbudet mod brug af ny 1,1,1-trichlorethan, der ligeledes er omfattet af ovennævnte bekendtgørelse, træder i kraft 1. januar 1996. Det vurderes, at forbrugsstigningen kan blive op til 500 tons pr. år.

Den foreslåede afgift vil modvirke, at klorerede opløsningsmidler erstatter de ozonlagsnedbrydende stoffer, som er under udfasning.

Det kan ikke forventes, at den foreslåede afgift bevirker en drastisk nedgang i forbruget, men inden for mange anvendelser findes der miljøvenlige alternativer, som allerede udnyttes i et vist omfang. Som eksempler herpå kan nævnes: 1) vandige alkaliske affedtningsemidler til erstatning for anlæg baseret på trichlorethylen ved afrensning af jern- og metalemner for fedt og olie, 2) rensmaskiner baseret på kulbrinter i stedet for perchlorethylen ved rensning af tekstiler, skind m.v. samt 3) substitution af dichlormethan med ethanol i medicinalindustrien. Samlet vurderes det, at den foreslåede afgift vil være et omkostningseffektivt supplement til den eksisterende regulering.

Erhvervsmæssige konsekvenser

De erhvervsmæssige konsekvenser af de foreslåede afgifter må ses i lyset af, at provenuet vil blive søgt ført tilbage til erhvervene i forbindelse med forslag om tilbageføring af afgift på erhvervenes energi- forbrug.

Af det samlede årlige provenu på ca. 6 mill. kr. skønnes ca. 50 pct. at kunne henføres til forbruget i jern- og metalindustrien, mens ca. 20 pct. skønnes at vedrøre forbruget til tøjrensning.